

בתיקש זה במשנתנו, ואיכא רבי יהודה דמקיש מטלטלין לקרקעות שכשם שאין הלויים מחרימים קרקעותיהם ככתוב "כי אחוזת עולם הוא להם" הוא הדין מטלטלין. ואיכא רבי שמעון דלא מקיש ומשום כך הוא סובר שהלויים מחרימים מטלטלין ולא קרקעות?! והמימרא של רב חייא שלא מקיש מטלטלין לקרקעות [לענין נתינה לכהני משמר]: היא כמ"ד [רבי שמעון] דלא מקיש!<sup>(31)</sup>

### מתניתין:

חרמי כהנים<sup>(32)</sup> שהוחרמו כדי ליתנם לכהנים [למעט: חרמים שהוחרמו על מנת

ונפטרים לבתיהם ביום הכפורים, כך שמטת קרקעות, מתחילה בראש השנה ונגמרת ביום הכפורים<sup>(30)</sup>.

שמעה – את המימרא של רב חייא בר אבין, שאמר: "החרים מטלטלין נותנן לכל כהן שירצה" אבל "החרים שדותיו נותנן לכהן שבאותו משמר" – חזקיה בר בילוטי, ואזל אמר [הלך ותמה] קמיה דרבי אבהו: וליקיש מטלטלין לקרקעות, וכמו שבקרקעות נותן לכהני משמר הוא הדין במטלטלין, שהרי הוקשו, ככתוב "אשר יחרם וגו' מכל אשר לו [היינו: מטלטלין] וגו' ומשדה אחוזתו"?!<sup>(31)</sup>

ומשנינן: וכי לאו תנאי היא שחולקים

משתחררים לבתיהם עד יום הכיפורים], ומכל מקום אמר רבי ישמעאל שהיובל משמט מיד בראש השנה בסמוך לשמיטה שקדמה לו, ואם כן, הוא הדין שבראש השנה עצמו הוא משמט מיד בתחילתו, וזוכה המשמר שעבד בכניסת ראש השנה.

והוא הדין לרבנן שחלות היובל היא ביום הכיפורים, זוכה המשמר שעובד בכניסת יום הכיפורים.

31. והרמב"ם שפוסק [פ"ו מערכין ה"ז] כרבי יהודה שאינם מחרימים גם מטלטלין מפני שהוקשו לקרקעות, פסק באמת [ה"ה] שבין חרמי קרקע בין חרמי מטלטלין ניתנים לכהני המשמר.

32. המנחת חינוך [שנו ט] מסתפק, אם מופלא הסמוך לאיש יכול להחרים לכהנים, שאפשר לומר, כיון שכל זמן שחרמי הכהנים בבית בעלים הם כהקדש גמור, שוב יש לזה דין הקדש ומופלא יכול להחרים. אך מצד שני יש לומר,

משמט מראש השנה, ממילא זוכה המשמר של ראש השנה שאז חל היובל.

ואמנם, היה מקום לומר כיון שרק ביום כיפור חל היובל למפרע מראש השנה, אולי תהיה זכיית הכהנים תלויה ביום כיפור וזוכה המשמר שעובד אז. אך מבואר ברמב"ם לא כך, אלא הזכות נקבעת בראש השנה.

והוסיף המשנה למלך, שמסתבר לא לעשות מחלוקת בין רש"י לרמב"ם. ומה שכתב רש"י שתלוי ביום כיפור, היינו לדעת רבנן שהיובל משמט רק מיום כיפור, אבל להלכה כרבי ישמעאל שחל היובל בראש השנה, יודה רש"י שזוכה המשמר של ראש השנה.

30. מהברייתא הזו פשטה הגמרא את הספק אם המשמר היוצא זוכה או המשמר הנכנס. וכתב רש"י שהראיה מכאן היא שהולכים אחרי ההתחלה.

וביאר המשנה למלך, שראיית הגמרא היא כך, שהרי לרבי ישמעאל חלות היובל אינה נגמרת עד יום הכיפורים [ולכן העבדים אינם